

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Cur etiam justos coniuges Deus steriles esse sinat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

468. Cap. XXXVII. Cur Deus quosdam coniuges finat esse sterila?

igitur Numinis potestate est, donare, vel negare filios. Ex il-

Prou. 13. 22.
Psal. 127. 3.

lius benedictione, bonus relinquit heredes filios, & nepotes, & ad eum, qui timet Dominum, dicitur: *Vxor tua sicut vitis abundans, in lateribus domus tuae. Filii tui, sicut nouelle olivae, in circuitu mensa tuae.*

Levit. 20. 20. Ecce sic benedicetur homo, qui timet Dominum. Präuaricatoribus autem saepius dicitur: *Absq[ue] liberis nasci-
mentur, absq[ue] liberis erunt.* Est itaque sterilitas à Deo, & est, tanquam poena, à Deo. Quanquam non semper tanquam poena:

Luc. 1. 6.

Psal. 83. 13.

VI.
Isa. 3. 10.
Sap. 10. 10.

Judic. 13. 2.
Luc. 1. 13.

cùm vtique Abraham & Sara, itemque Zacharias & Elisabeth, alijque steriles legantur iusti extitisse. Siquidem de his dicitur. *Erant autem iusti ambo ante Deum, incedentes in omnibus mandatis, & justificationibus Domini, sine querela, & non erat illis filius, n[on] quid esset Elisabeth sterilis, & ambo processissent, in diebus suis. Quid ita iustos afflit Deus, vt illis benedictionem prolis subducat? quid in illis reperit puniendum? ille Deus, qui non priuabit his eos, qui ambulant in innocentia?*

Respondet Isaia: *Dicite iusto, quoniam bene, quoniam fru-
etum ad inuentionum suarum comedet. Quocunque duxerit Deus,
iustum duxit per vias rectas. Non punit, qui dat meliora. Bo-
num ergo fuit justis, & per vias rectas eos duxit, quando eos du-
xit ad vitam perfectiorem; vt, amore toto, quem in liberis par-
titim impendissent, in datorem liberorum translato, dicenter:
Deus mens, & omnia. Se magis amat, quam Deum, qui Deum
propter liberos amat duntaxat. Deum propter Deum amat,
qui Deum amat, etiam optatis liberis destitutus. Quod sancti
illi fecerunt, qui, cùm steriles essent, tamen iusti esse non des-
ire. Quanquam & alijs de caussis eos sapientissima Dei bonitas,
ad tempus, liberis priuauit, vt scilicet & agnoscerent, cum
Iacob, vnde hoc donum esset, atque, pro eo dono adipiscendo,
Deum precarentur; vtque diu dilatum gaudium cumulatiū
cresceret, filio in senectute demum concessio. Denique obser-
uent Sancti, plerosque diu sterilibus parentibus postea natos,
magno atque admirabile euasisse. Sic Abrahomo suis Isaac,
sic Racheli Iosephus, sic parentibus suis fortis ille Samson; sic
Annae magnus Samuel, sic Zachariae & Elisabeth, Ioannes da-
tus est, Angelo ad Zachariam dicente: *Vxor tua Elisabeth pariet**

tibi filium, & vocabis nomen eius Ioannem: & erit gaudium tibi, & exultatio, & multi in nativitate eius gaudebunt: erit enim magnus etram Dominu, &c. Sic, teste S. Damasceno, Ioachim venerandam & dignam laude Annam in matrimonium duxit. Sed quomodum vetus Anna, cum sterilis esset, per votum, & re promissionem genuit Samuelem: ita & hec per supplicationem, & re promissionem, Dei genitricem, dinino munere accepit: ut & in hoc nulla illustrium mulierum posterior esset.

S. Ioan. D2-
mascenus de
Fid. orthod.
lib. 4. c. 15.

Quid pusillanimes estis, o steriles, si natura vobis non morigeratur: aut si preces vestrae non audiuntur? Negat vobis filios Deus? Ast aliquid dat, quod est-præstantius. Se ipsum dat, & vos illis Elcanæ verbis compellat: *Nunquid non ego melior tibi sum, quam decem filij?* Non habetis hæredes? At Deus ipse, cuius sunt vniuersa, dignatur hæres esse vester, ille vult acceptare à vobis, quod ipse dedit. Ideo liberis caretis, ne vobis necesse sit, thesauros reponere. Liberiūs, & liberaliūs opes dispensat, qui scit, se filijs nihil prodigere. Si filij vobis defunt, pauperes pro liberis habete; in illos nummos vestros effundite; hos à vobis vult Deus nutriti, loco filiorum, sicut Iob eos tanquam filios habuit. Cui etsi filij & filiae essent; tamen adeò liberalis fuit in egenos, ut patrem pauperum se meritò appellari. Vobis quæ erit excusatio, si diuitijs abundatis, neque de dote vlla corradenda solliciti estis, & tamen neque templis, neque Religiosis, neque alijs Dei ministris, aut peregrinis, aut ægrotis, aut ante fores vestras iacentibus, nummulorum aut ciborum quidquam suppeditatis; bis miseri, & quia prole priuamini, & quia non vtimini, ad salutem vestram, vestra sterilitate. Quid si eleemosynis vestris etiam à Deo hæredes impetraretis, sicut planè multi & precibus, & eleemosynis filios impetrauerunt; neque pauci votis & Diuorum inuocatione, filios adepti sunt. Sic enim vult amicos suos honorare Deus; sic rogari ipse, ut spem nostram fiduciamque exerceamus. Exempla sunt plurima. Ad hunc enim modum deprecatus est Isaac Dominum pro uxore sua, eo quod esset sterilis: qui exaudiens eum, & dedit ei conceptum Rebeccæ. D. Chrysostomus censet Isaacum per viginti annos, orasse, pro tollenda Rebeccæ

VII.

^{1. Reg. 1. 8.}

Iob. 29. 16.

Gen. 25. 21.